

Naučte se zpívat – za víkend

Celý život trpím tím, že neumím zpívat. Přitom jsem z rodiny, kde je každý muzikální. Maminka zpívá, táta hrával na klavír. Babička vystudovala konzervatoř. Protože patřím k lidem, kteří neradi něco neumějí, rozhodla jsem se tenhle svůj ‚handicap‘ změnit. A vyrazila na víkendový kurz zpěvu.

TEXT: JANA VÁPENÍKOVÁ

Do Myškova mlýna kousek od Příbrami mě manžel dovezl v pátek krátce před čtvrtou hodinou odpolední. „Á, celá rodinka,“ vítá nás Dana Houdková – hlavní lektorka kurzu, která prý ze všech nefalešný zpěv dostane. To alespoň hlásá na svých webových stránkách. Uvedla jsem na pravou míru, kdo z naší dvojice se vlastně přijel naučit zpívat. Manžel kurz nepotřebuje, ten zpívá. A dobře. Na rozdíl ode mě. „To uvidíme v neděli,“ usmívá se Dana.

Ubytovávám se v pokoji s další účastnicí kurzu přibližně v mém věku. Zatímco já si myslím, že zpívat fakt neumím a v neděli odpoledne mi bude stačit, když zazpívám čistě alespoň NĚCO, ona chce dopilovat sólový zpěv. Její přítel pořádá kurzy bubnování a ona tam hraje na kytaru. A v budoucnu by u toho měla taky zpívat. Proto ta účast na kurzu.

„Tak se holky seznamte a v pět začínáme pracovat,“ oznamuje nám Dana. Postupně se do mlýna sjíždějí další ‚účastníci zájezdu‘. Před pátou se všichni scházíme v krbem vytopené místnosti. Je nás čtrnáct, plus Dana

Cílem je, aby lidé zapomněli na starosti a přestali mít strach ze zpěvu

a její pravá ruka Marie Borseniková. Zajímavé je osazenstvo: všechny věkové kategorie, různé profese od novinářek až po řidiče kamionu, muži i ženy. A co je podle Dany cílem kurzu? „Aby si lidi odpočinuli, zapo-

mněli alespoň na chvíli na starosti a přestali mít strach ze zpěvu,“ vypočítává.

Dana, která si celý kurz vymyslela a tzv. postavila, je báječná. Je to ten typ člověka, ze kterého neustále číší energie a dobrá nálada. Hned je mi líp, když vím, že zpívat mě bude učit někdo takový. Kromě kurzů a milionu dalších činností má Dana vlastní kapelu. Skládá muziku, texty, zpívá.

Pro mě jako naprostý hudební antitalent se tahle kombinace rovná božským dovednostem. A jak se dostala ke kurzům zpěvu? Před nějakými pěti lety vznikla vzdělávací instituce Serafin. Ta původně pořádala pouze kurzy kreslení. Její zakladatelky se s Danou už dávno znaly a chtěly se naučit zpívat. A taky vyzkoušet, jestli vedle tzv. kreslení pravou mozkovou hemisférou existuje podobná cesta i ke krásnému hlasu. Tyhle kurzy kreslení totiž nejsou obyčejné. Pomocí zvláštních technik zapojují právě

Dana dokáže pro zpěv nadchnout každého

Autorka už umí zpívat

Masky nejsou příprava na maškarní, člověk se v nich prostě lépe slyší

pravou polovinu mozku. Že je takováto výuka unikátní, potvrzuje i akreditace ministerstva školství. Tu mají, kromě jednoho, všechny kreslicí kurzy. „Před dvěma lety mě ‚Serafinky‘ oslovily, zda bych nesestavila zpívací kurz. Zkusila jsem to a... šlo to,“ vypráví Dana. Podle mé zkušenosti je Dana moc skromná. Kurz je postavený opravdu fenomenálně. A musí se zažít.

Alt, nebo soprán?

Po úvodním seznámení přichází na řadu rozdělování do skupin podle hlasů. Měla jsem strach, že budu muset zpívat sama. Asi jsem nebyla jediná, soudě z pohledu ostatních. Dana nás ale uklidňuje. „Zpívat budete všichni najednou. Jen pár tónů. Já vás všechny obejdu a rozdělím do hlasů.“ Po několika ostýchavých ááá to jakžtakž jde. Dana se u každého zastaví a poslouchá. Někomu určí skupinu hned, k jinému se po chvíli vrací. „Ty budeš alt, nebo možná i soprán, ještě nevím,“ říká mi a váhá, kam mě zařadit. Já sama se cítím lépe ve vyšších tónech, ale nechci se řídit do kategorie ‚uječených ženských‘. Nakonec беру jako osobní výzvu soprán. Během víkendu se stejně ukáže, že to byla dobrá volba. A žádná ‚uječená‘ ženská se nekoná.

A je to tady. Opravdové zpívání. Začínáme se učit první písničku. Je to lidovka, pro mě ale i tak dost složitá. Po pátém opakování se ve svých sopránových výškách začínám cítit docela dobře. První dvě hodiny práce jsou za námi a jsme ‚vysvobození‘ večerí. Po ní zůstáváme v jídelně a Dana přináší kytaru. Kurzovní písně jsou striktně zakázané, takže přichází na řadu cokoli, co si kdo přeje. Dana umí zahrát a zazpívat všechno, navíc má většinu akordů i slov v paměti.

Ještě v sobotu odpoledne si říkám, že zpívat asi nikdy umět nebudu. Jde mi to ztuha. Tedy alespoň já mám ten pocit. Dana s Maruškou jsou ale jiného mínění. Když se zaposlouchám, opravdu musím uznat, že ze sebe dokážu vydat i nefalešné tóny. A co je pro mě absolutní novinkou, je fakt, že se doká-

žu ‚chytil‘ jiného hlasu, který slyším. Ideální tedy je, když vedle mě stojí lektorka. To se to pak zpívá! A taky si už umím během zpěvu doladit tóny. Tedy už dokážu rozeznat, kdy zpívám falešně, kdy méně a kdy je to jen čistý zpěv. Začínám věřit, že mi to půjde. Kromě zpěvu cvičíme i dech. Ten je pro zpěváka

— INZERCE —

stejně důležitý jako hlas, dozvídáme se od Dany. Dechová cvičení pomáhají otevřít hrudník a při zpěvu pak vydávat hezčí tóny. V duchu děkuji sama sobě, že cvičím jógu. Díky tomu se mi i zde daří dech lépe ovládat.

Víkendový trojhlasý sbor

Pokud jsem ještě v sobotu byla sama k sobě skeptická, v neděli ráno se stalo něco neuvě-

řitelného. Při nacvičování latinské kantáty najednou cítím, jak se mi něco v krku otvírá a já vydávám naprosto čisté tóny! Dana je dojatá, jak nám to všem jde. I mně se chce skoro brečet dojetím. Já zpívám! Kdo nezažil, nepochopí. Je to asi jako když neplavec po mnoha hodinách marného plácání ve vodě udělá několik temp. A pak dalších a dalších, pořád líp a líp. Danina nevyčerpatelná energie a neutuchající optimismus z nás prostě dostávají to nejlepší. Hraje na kytaru, zpívá několika hlasy, je pořád samá legrace. A pro každého má vždycky povzbuzení.

Vlastní CD

V anotaci ke kurzu bylo uvedeno, že si ze zpěvavého víkendu odvezeme i své první CD. To asi těžko, říkala jsem si, když jsem se na kurz hlásila. Jak bychom mohli my, nezpěváci, nahrát CD? A kdo by to chtěl poslouchat? Neuvěřitelně se ale v neděli, na konci kurzu, stalo skutečností. „Ano, budete nahrávat CD,“ oznámila nám Dana. A nebojte se, bude to krása. A byla. Dokonce jsme všichni i to sólo zpívali. A taky krásně.

Pokračování bude

A co další, pokračovací kurzy zpívání? „Už jsem o tom taky přemýšlela. Lidi, kteří přijedou sem, mají často chuť jít ve zpěvu dál. Tak já ten pokračovací kurz postavím,“ směje se Dana. A je vidět, že to myslí vážně. V naší skupince se ozývají samé spokojené hlasy. Nejsem tu tedy sama, kdo o kurz stojí. Kurz ale vlastně není jen o zpěvu. Kromě pocitu, že zpívat opravdu může každý, jsem si totiž odvážela větší sebevědomí a skvěle odpočatou mysl (tělo moc ne: zpěv je totiž pěkná dřina!). Dana jezdí učit zpívat několikrát za léto také do Telče, do Konviktu svatých Andělů. Prý se tam zpívá na věži... je mi jasné, kam jedu o příštích prázdninách. ■

ona@mfdnes.cz

Zpívat, kreslit nebo třeba vyrobit vitráže pomocí techniky Tiffany se můžete naučit na kurzech Serafin:

www.konecnekreslim.com
www.danahoudkova.cz